

Abstrakt

Bakalářská práce má za cíl popsat proces prosazení praxe Spitzenkandidaten do politického systému EU. Nejednoznačná definice vztahu evropských voleb a procesu jmenování předsedy Evropské komise, která se vyskytla v Lisabonské smlouvě, vedla ke vzniku nového politického precedentu, který má reálnou šanci zakotvit v běžné praxi EU. Bakalářská práce nicméně ukáže, že úvahy o navrhování kandidatury předsedy Evropské komise vítěznou stranou po evropských volbách se vyskytovaly již předtím a také že sblížení Evropského parlamentu a Komise je výsledkem dlouhodobého procesu.

Dále budou zhodnoceny argumenty institucí usilujících jak o prosazení praxe, tak těch zastávajících zachování statu quo. Prostřednictvím podrobného zkoumání kampaně před volbami do Evropského parlamentu roku 2014, která měla z důvodů zavedení praxe Spitzenkandidaten o něco jinou formu než dřívější kampaně, je zhodnoceno, jaký faktický dopad mělo zavedení nové praxe. Se stejným cílem je zkoumána i konkrétně kandidatura Jeana-Claude Junckera, který ač byl jmenován novým způsobem, představoval pro danou pozici v podstatě typického kandidáta. Na závěr se bakalářská práce zabývá změnami v meziinstitucionální dynamice vyvolanými zavedením nové praxe a jejích možnými dopady do budoucna.